

gennem Tuberkuloselovene af 1905), at Danmark i Løbet af dette korte Tidsrum har svunget sig op til et Foregangsland paa dette Omraade. Medens der ved Aar 1900 kun stod 1 Sanatorium, 1 Tuberkulosehospital, 1 Kysthospital og 2 Kystsanatorier til Raadighed fandtes 11 Aar senere: 13 Sanatorier, 24 af Staten anerkendte Tuberkulosehospitaler (eller Tuberkuloseafdelinger af almindelige Sygehuse), 3 store Kysthospitaler, 6 Kystsanatorier samt Finsens Lysinstitut for Lupusbehandling. Der fandtes her ca. 2400 Pladser, men medtages Pladserne paa Privatanstalter for skrofuløse Børn (Landkolonier), Plejehjem for voksne Tuberkuløse, ikke statsanerkendte Tuberkuloseafdelinger af almindelige Sygehuse og lignende Anstalter, kommer man op mod ca. 3000 Pladser, svarende til over 10 Pladser for hver 10000 Indbyggere.

III.

Om Rentabiliteten af Beboelsesejendomme i Dresden.

I »Archiv für Sozialwissenschaft und Sozialpolitik« findes en Undersøgelse over, hvorledes et udvalgt Antal til Udleje benyttede Beboelsesejendomme i Dresden forrenter den Kapital, som Ejerne selv har indestaaende i dem. Undersøgelsen, der omfatter 372 i forskellige Bydele beliggende Ejendomme eller godt en Fyrretyvendedel af samtlige Beboelsesejendomme i Byen, tager kun Sigte paa at besvare det rent privatøkonomiske Spørgsmaal, hvorvidt vedkommende Ejer har faaet en passende Rente af sin egen Kapital, derimod ikke paa det samfundsmæssigt set mere interessante Spørgsmaal om Forholdet mellem Ejendommenes hele Nettoafkastning (incl. Renter af Prioritetsgæld) og den hele Anlægskapital (uden Fradrag af Prioritetsgælden). En i sidstnævnte Henseende

gennem Tuberkuloselovene af 1905), at Danmark i Løbet af dette korte Tidsrum har svunget sig op til et Foregangsland paa dette Omraade. Medens der ved Aar 1900 kun stod 1 Sanatorium, 1 Tuberkulosehospital, 1 Kysthospital og 2 Kystsanatorier til Raadighed fandtes 11 Aar senere: 13 Sanatorier, 24 af Staten anerkendte Tuberkulosehospitaler (eller Tuberkuloseafdelinger af almindelige Sygehuse), 3 store Kysthospitaler, 6 Kystsanatorier samt Finsens Lysinstitut for Lupusbehandling. Der fandtes her ca. 2400 Pladser, men medtages Pladserne paa Privatanstalter for skrofuløse Børn (Landkolonier), Plejehjem for voksne Tuberkuløse, ikke statsanerkendte Tuberkuloseafdelinger af almindelige Sygehuse og lignende Anstalter, kommer man op mod ca. 3000 Pladser, svarende til over 10 Pladser for hver 10000 Indbyggere.

III.

Om Rentabiliteten af Beboelsesejendomme i Dresden.

I »Archiv für Sozialwissenschaft und Sozialpolitik« findes en Undersøgelse over, hvorledes et udvalgt Antal til Udleje benyttede Beboelsesejendomme i Dresden forrenter den Kapital, som Ejerne selv har indestaaende i dem. Undersøgelsen, der omfatter 372 i forskellige Bydele beliggende Ejendomme eller godt en Fyrretyvendedel af samtlige Beboelsesejendomme i Byen, tager kun Sigte paa at besvare det rent privatøkonomiske Spørgsmaal, hvorvidt vedkommende Ejer har faaet en passende Rente af sin egen Kapital, derimod ikke paa det samfundsmæssigt set mere interessante Spørgsmaal om Forholdet mellem Ejendommenes hele Nettoafkastning (incl. Renter af Prioritetsgæld) og den hele Anlægskapital (uden Fradrag af Prioritetsgælden). En i sidstnævnte Henseende

rentabel Ejendom kan ved Stiftelse af et for dyrt Pante-
laan blive et lidet værdifuldt Aktiv for Ejeren, hvad der
selvfølgelig begrænser Betydningen af en Undersøgelse
som den nævnte. Blandt de under denne inddragne 372
Ejendomme fandtes 36, hvis Prioritetsbyrde var lig med
eller oversteg Værdien, og hvis Ejere altsaa faktisk ikke
forvaltede egen, men fremmed Kapital. Da der saaledes
ikke ved disse kan tales om en Forrentning af Ejers
Kapital, maa de udelades af Betragtningerne over Ren-
tabilitet i den her brugte Betydning. De øvrige 336
Ejendomme fordelte sig i 3 Grupper: 225 Ejendomme
(eller to Tredjedele af det hele Antal) gav Ejerne en
positiv Rente af deres indestaaende Kapital, og det en
Rente, som i Gennemsnit beløb sig til 6,24 $\frac{0}{0}$. 33 Ejen-
domme (en Tiendedel af det betragtede Antal) gav ingen
Rente, og endelig gjaldt det om de øvrige 78 Ejendomme
(knap en Fjerdedel), at de gav negativ Rente, i Gennem-
snit \div 11,23 $\frac{0}{0}$, og at Ejerne saaledes foruden at give
Afkald paa Forrentning af deres Kapital yderligere har
maattet tilskyde et større eller mindre Beløb af deres
øvrige Midler for at kunne udrede Prioritetsrenterne. Den
forholdsmæssige Fordeling af de 336 Ejendomme efter
Rentabiliteten fremgaar nærmere af efterfølgende Oversigt:

Overskud i $\frac{0}{0}$ af Ejers Kapital	Ejendommens Fordeling $\frac{0}{0}$
Over 5 $\frac{0}{0}$	19,7
4—5 —	7,2
3—4 —	12,0
2—3 —	14,0
1—2 —	9,0
0—1 —	4,6
0 —	10,0
\div 1—0 —	2,4
\div 2— \div 1 —	4,6
\div 3— \div 2 —	4,6
\div 4— \div 3 —	1,3
\div 5— \div 4 —	1,6
Under \div 5 —	9,0

Ved at sammenholde denne Fordeling med de ovennævnte gennemsnitlige Udtryk for Rentabiliteten af Ejendomme med henholdsvis positiv og negativ Rente (6,24 og $\div 11,23 \%$) faar man et Indtryk af, at Ydergrænserne for en Ejendomsbesidders Gevinst og Tab er fjernede meget langt fra hinanden. Det bør her yderligere tages i Betragtning, at selv om de Ejendomme, der giver Ejerne positiv Rente, gennemsnitlig udviser den endog meget rigelige Forrentning af 6,24 $\%$, er Renteudbyttet dog for 3 Femtedele af disse Ejendomme mindre end 4 $\%$. Kun 27 $\%$ af samtlige betragtede Ejendomme har saaledes givet en rimelig Rente af Ejernes Kapital, men til Gengæld en Rente, hvis Højde sikkert vilde overraske, om den var bekendt.

C. O.

IV.

Guldproduktionen og Guldets Anvendelse.

Direktøren for Mønten i Washington, Geo. E. Roberts, har i sin sidste Aarsberetning meddelt en Opførelse over, hvorledes de sidste 20 Aars Guldproduktion er blevet anvendt. Formaålet med dette Arbejde er at give et Bidrag til Belysning af Sammenhængen mellem Guldsmængdens Forøgelse og Prisniveauets Stigning. Efter »Bulletin de la Statistique générale de la France« anfører vi nedenstaaende Enkeltheder af den interessante Afhandling.

Undersøgelsen tager Aaret 1890 til Udgangspunkt, fordi det er fra dette Tidspunkt at der — dels gennem Driften af Transvaal-Minerne, dels ved gennemgribende Forbedringer i Guldudvindingens Teknik — skabtes en ny Æra for det gule Metal. I de 10 Aar 1890—1899 udgjorde Verdensproduktionen af Guld 10150 Mill. frcs., i de 11 Aar 1900—1910 udgjorde den 20920 Millioner.